

עלון מס' 336 | פרשת פנחס | תמוז תשפ"ד

שלהבת

מיסודם של הגאון ר' שמשון דוד פנקוס זצוק"ל והגאון ר' עזריאל טאובר זצוק"ל

דבר המערכת

למה אליהו ממתין ומחכה דווקא בפתח של חורבה אחת מחורבות ירושלים??

שבוע שעבר התחלנו לדבר על 'פנחס הקנאי...' על הקנאי מהפירמה המקורית!! זה שאיכפת לו מהרבש"ע... והוא מוכן להבין דברים לבד...

לא לחינם פרשת פנחס כמעט תמיד יוצאת בימי בין המיצרים!! כי פנחס, הוא הנחמה שלנו בחורבן בית המקדש... המושג של גילוי אליהו התחיל בעיקר לאחר חורבן בית שני... אליהו הנביא הרי עלה בסערה השמימית 200 שנה ויותר לפני החורבן... מאז בית ראשון הספיק להיחרב... שבעים שנות גלות... בית שני גם הספיק להיבנות ולהיות קיים 420 שנה... ובמשך כל ה-800 שנים הללו... לא שמענו שאליהו הנביא הופיע!!! אין איזכור על המושג שנקרא אליהו הנביא... רק מתי שוב פוגשים את אליהו הנביא?? מחורבן בית שני!! אמר ר' יוסי: פעם אחת הייתי מהלך בדרך ונכנסתי לחורבה אחת מחורבות ירושלים ונכנסתי להתפלל... בא אליהו זכור לטוב ושמר לי על הפתח עד שסיימתי תפילתי וכו' וכו'... הגמ' המפורסמת מיד בתחילת ברכות... ואמר לי (אליהו): בני, מה קול שמעת בחורבה זו? ואמרתי לו: שמעתי בת קול שמנהמת כיונה ואומרת: אוי לבנים שבעונותיהם החרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתים לבין האומות. ואמר לי: חייך וחיי ראשך, לא שעה זו בלבד אומרת כך, אלא בכל יום שלש פעמים... ולא זו בלבד, אלא בשעה שישאל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ועונין יהא שמייה הגדול מבורך הקדוש ברוך הוא מנענע ראשו ואומר: אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כך, מה לו לאב שהגלה את בניו, ואוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם" כאן כברייאת הזו פחות או יותר אליהו הנביא מתחיל שוב להופיע לאחר יותר משש מאות שנה של הסתלקות... ולמה???

מסיבה פשוטה: כל זמן שהמערכת קיימת!! כל זמן שיש משה רבינו ויש סנהדרין ויש הנהגה ויש הוראה כיצד לנהוג ואיך לפעול... כאן פנחס נשאר במקומו!!! נשאר איש מתוך העדה... אדרבה... הוא מקשיב ומציית ונאמן לתורת משה...

מתי פנחס יוצא מתוך העדה ומתחיל לפעול?? כשאינן הנהגה!! כשהקב"ה מחליט להזיז את כולם לצד... את כל צוות ההפקה... את כל המערכת ה' מזיז לצד... וכעת קדימה... אני רוצה לפגוש אותך בגודל טבעי... אני רוצה את הביטוי האישי שלך...

כאן מתחיל גילוי אליהו!!! כאן האיש הבודד מתוך העדה מופיע ואז מתגלה שהאיש היחיד הזה הוא שקול כנגד כולם... ומספיק אחד כזה בשביל להצדיק את כל הבריאה וזה גם מה שקורה לאורך כל שנות בנין בית המקדש... כל זמן שיש היררכיה ברורה... יש מלך, יש נביא, יש כה"ג, יש סנהדרין, וכל אחד יודע את מקומו... אליהו הנביא נשאר בצד... אבל ברגע שנחרב בית המקדש... כל המערכת קורסת... כמו הרשימה הארוכה שאנחנו מזכירים במוסף של יום כיפור, ומרוב עווננו אין לנו לא אישים ולא אשם, לא בדים ולא בלולות, לא היכל ולא הזיה לא זבח ולא זריקה וכו' וכו'... ברגע שהכל קרס... כל הבנין הגדול וכל המבנה של כנסת ישראל נמוג ונעלם...

ואז ר' יוסי מוצא את עצמו לבד לבד... נכנס לו לאיזה חורבה מחורבות ירושלים להתפלל... נו... מה כבר יש לי לעשות? אין לי לא ביהמ"ק... ואין רוח הקודש... ואין נביא ואין איתנו יודע עד מה... נו... אז נכנסים לאיזה חורבה ומתפללים שם עד כמה שאפשר, פה פתאום מופיע אליהו הנביא!!! פה פתאום מופיע אותו פנחס ומגלה לר' יוסי... ר' יוסי תנוח דעתך... דווקא עכשיו כשהכל נחרב ונאבד... יש משהו אחד שדווקא עכשיו יש את ההזדמנות למצא!!! את מה?? את עצמך!! לגלות את כח היחיד שבך!! דע לך- אומר אליהו הנביא... שהיאה שמייה רבה הבודד והגלמוד שלך... גורם לקב"ה

העצמה אישית תורנית

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה לכתובת:
e.shalhevet@gmail.com

קול שלהבת
KOL SHALHEVES

ניתן להאזין לשיחות המרתקות
בנושאים:

חינוך
יעוץ נישואין
אמונה
השקפה
ועוד נושאים מגוונים

באידיש, עברית ואנגלית

בקול הלשון:

03-6171103

073-2951103

במחיר שיחה רגילה

בחייל קול שלהבת:

929.222.9900

לנענע בראשו ואומר: אשרי המלך שמקלסים אותו כך... צא... צא מהחורבה... אל תרגיש 'חורבה'... דע לך שאתה לבד יכול לעשות את העבודה במקום כולם!!

את הגילוי הזה פנחס מגלה רק כשכולם זזים לצד... כל זמן שביהמ"ק היה קיים... כל זמן שהכל משגשג וממריא לשחקים... היחיד נאבד שם... היחיד מרגיש עוד אחד... את מי אני מעניין... ודווקא כשהכל נחרב... פתאום מתגלה שנכון... הכל נמוג... הכל נחרב... אבל אני פה!!! ואני לבד יכול להמליך את ה'... וה' לא צריך יותר מכלה אחת בחדר יחוד... ה' לא צריך יותר מפנחס אחד שאיכפת לו מהרבש"ע... ולמי שידוע... ה' לא צריך יותר מאברהם אבינו אחד ויחיד שאיכפת לו מהרבש"ע והוא העניק לבירה הדולקת את כל היעוד שלה!! גם אנחנו... כל אחד מאיתנו בסיטואציה שלו... כל אחד מאיתנו בחורבה שהוא מוצא את עצמו נכנס לשם ומתמודד שם לבד לבד...

אל תשכח שאליו הנביא זכור לטוב עומד שם ושומר לך על הפתח!!! הוא עומד כמו תמרור דרך ומזכיר לך... בני היקר: אל תשכח לרגע... אתה פה לבד יכול לעשות את כל העבודה... חורבה זה מקום שכוח ושקט שאתה מוצא את עצמך שם לבד זה מתכון בדוק לכל מיני דברים לא כ"כ סימפטיים... (שלכן אסור ליכנס לחורבה) וכשאתה מוצא את עצמך ברגעים שכאלו... זכור שאליו הנביא עומד שם ושומר על הפתח!! אליו הנביא עומד פה על תקן של יעקב אבינו שמביט בחלון על יוסף הצדיק ואומר לו: יוסלה שלי... תדע לך שה'אבן השתיה' בידיים שלך!! אם כעת בחדר יחוד מול הקב"ה ואם תעמוד בניסיון... האבן הזו תיהפך להיות האבן של קודש הקדשים... ומשם רועה אבן ישראל... הכל מתחיל ונגמר כך!! אתה כעת הכלה הבלעדית... ודם הנפש שאתה כעת מקיז בניסיונות... הרי זה שווה ערך לאחת למעלה ושבע למטה שעתידי הכהן גדול להזות על אותה אבן ישראל... אליה הנביא עומד ושומר על כל פתח ודלת של חדר יחוד ששם אני מוצא את עצמי לבד לבד מול הקב"ה... וכשזה לבד זה הרבה יותר קשה, והסיבה שהקב"ה מזמין את הלבד הכ"כ מסוכן הזה בדורנו... כי ה' מזמין חדר יחוד!! ה' מזמין קודש הקדשים... והנאמנות שלי תהיה הושענא קודש הקדשים, הושענא רצוף אהבה' ובעזה"ש מכאן נזכה להושענא שכונת כבודך במהרה בימינו אמן.

איפה אני פוגש את האבלות על החורבן בהיבט הנקודתי שלי??

קרובים לה'... הם היו מחוברים בכל הווייתם לבית המקדש... וגם כשהם חוטאים אחד מה'אימים' הגדולים ביותר שירמיהו הנביא מזהיר אותם שאוי ואבוי לכם... בית המקדש יחרב... וזה בשבילם **אינם!!!** הסיבה היחידה שהם המשיכו לזלזל, זה רק בגלל שהם לא האמינו שזה יכול לקרות... אבל לו יצוייר שהם היו מעלים על דעתם ש'יבא צר ואויב בשערי ירושלים' הם היו חוזרים לאתגר בתשובה... בקיצור: החטאים של מלכות יהודה זה לא מהסוג של החילוני הרחוק והמנותק שפורק עול מלכות שמים ומפליג לו לדרכו...

לא!! ההיפך הגמור! את כל החטאים הכי גדולים הם עשו דווקא מתוככי בית המקדש... אלא מאי?? מה היה ה'סיפור' שלהם?? ממה נפשך: אם אתם כ"כ מחוברים לבית הגדול והקדוש שנקרא שמו ית' עליו... אז למה אתם עוזבים את ה'?

התשובה היא: יש לנו פה עסק עם יענקי החמוד והאהוב... שהוא יודע כמה אבא אהב אותו... וכמה המו מעיו עליו... ודווקא בגלל זה!!! דווקא בגלל זה הוא מחפש להכעיס...

כן... אין הורים שלא מבינים את הניואנס הזה... לפניך שאלון קצר: מי הוא היצור הכי חמוד בעולם?? **יענקי שלנו**... ומי היצור הכי מעצבן בעולם?? **גם יענקי!!** זה הולך ביחד... רק בגלל שהוא כ"כ חמוד... לכן הוא גם כ"כ מעצבן... כי הוא מזהה את האהבה האינסופית של אבא... הוא מזהה את הצ'ק פתוח שמה שיהיה ומה שלא יהיה אבא תמיד יאהב אותי... אז למה לא לעצבן?? למה לא להכעיס... סו"ס להכעיס זה גם סוג של תקשורת!! והרבה פעמים זו תקשורת הרבה יותר קלה ונגישה... ולמה? כי אל תשכח שלהתנהג יפה זה קצת קשה... זה דורש ממני משהו... ואילו להתנהג לא יפה זה יותר 'טבעי'... יענקי בכוונה עושה כל מיני דברים כי הוא בוחר בתקשורת של כעס... אם תבא לכאן דודי שיפי או סבתא נחמה הוא פתאום יתנהג יפה כי רק את אבא ואמא יש גישמאק לעצבן ולפוצץ... אם יבא לכאן איזה דוד או דודה ואני אשפוך עליהם מים ואני אבעט בהם... אם זה יהיה מוגזם הם פשוט יתפסו את הרגלים וילכו... אבל אבא ואמא לא ילכו... הם ישארו כאן!! והם ימשיכו כאן איתי... ויעמדו אובדי עצות מה עושים איתי... ואני קובע את גובה הלהבות... אני מחליט פה את הלוגו!!

זו הרגשה של ילד חסר ויסות שאנחנו פוגשים אותו בחופש הגדול ומוציא לנו קרניים...

להבדיל זה סוג החטאים של מלכות יהודה... דווקא בגלל שהיינו קרובים לה'... ואנחנו מחובקים בו בתוך בית המקדש... זה גופא היצר הרע להכעיס!!! ותכל"ס... יענקי צדק... יענקי רצה להכעיס את אבא... והוא גם הצליח... והוא עד כדי כך הצליח שאבא כבר לא יכל לתת לזה להמשיך לקרות!!! כי יענקי חייב גבולות וחייב להבין שאי אפשר ככה להמשיך... ולא הייתה ברירה ואבא החריב את בית המקדש... לא בשבילו אלא בשביל יענקי... כי אי אפשר עם ההתנהגות הזו... אבא נאלץ לאהוב את

ושוב הגיעו ימי בין המיצרים... ובינינו לבין עצמנו אנחנו לא יודעים איך 'לאכול' את זה... נו... נכון... בית המקדש נחרב... אבל מה זה אומר **לי??**

אז נכון... אין עניין בכח לשקוע ב'האשמה עצמית', כי כבר מצינו בחז"ל התייחסות והבנה במושג שנקרא 'אבילות ישנה', שיותר קשה להתעורר... ואגב: זו הסיבה גם למה במשך הדורות מנהגי האבלות על החורבן נהיו הרבה יותר חמורים... (בזמן חז"ל היה אפשר לאכול בח' באב בצהרים 'כסעודת שלמה בשעתו' ורק בסעודה מפסקת היה אסור לאכול בשר ויין, ואילו היום לבני ספרד אסור משבוע שחל בו, ולאשכנזים זה כבר אסור מר"ח...) והסיבה שמחמירים יותר זה בגלל שככל שהאבילות יותר ישנה כך צריך יותר לעורר אותה באמצעים שונים...

ובכן: איך גם אנחנו מצליחים להתחבר לחורבן בית המקדש??

אז ככה: בדורות הקודמים כשעמד הדרשן ודיבר על חורבן בית המקדש... מה הוא אמר?? רבותי... תראו מה הקב"ה יכול לעשות לנו... תראו איזה עונשים נוראים... ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן... רבותי: צריך לחזור בתשובה... זה לא צחוק... הקב"ה יודע להעניש... תראו מה הקב"ה עשה לנו... זה שפראץ מוכר מהדורות הקודמים... וזה אמנם נכון גם היום... רק הבעיה היא שאת זה כבר לא צריך להגיד לנו כי אנחנו כבר מבינים את זה יותר מידי טוב... אז לא!! בדור שלנו המסר העיקרי והחשוב ביותר הוא הפוך במאה שמונים מעלות... בני היקרים: תראו מה אתם יכולים לעשות לי!! תראו איזה השפעה יש לכם עלי!! החרבתם לי את הבית... וגרמתם לי לככות ולהצטער כ"כ הרבה... בני היקרים: תפסיקו לשבת בחיבוק ידיים... תבינו איזה כח יש בידיים שלכם... תבינו שאני מלך מלכי המלכים... אני כביכול 'מלך אסור ברהטים'!! אני תלוי בכס... בפידבק שלכם... ואם אתם לא תקחו את העניינים לידיים... אז מה יהיה פה?? לא חסר לנו 1955 שנים??

היום זה עיקר ההבנה שחסרה לנו!!! היום אנחנו מבינים מצוין מה ה' יכול 'לעולל' לנו... היום כל חרדי לדבר ה' יודע שהקב"ה יודע להרביץ... וכל הצרות מגיעות מהעבירות שלנו... אבל הההלל... להבין מה אני יכול לעשות לה'... להבין שבסופו של יום אנחנו החרבנו לה' את הבית... ואנחנו אלה שיכולים לבנות לו אותו...

כבר נכתב כאן לא פעם... שיש הבדל מהותי בין החטאים של **מלכות עשרת השבטים** לחטאים של **מלכות יהודה**... כשעשרת השבטים התרחקו מה'... זו הייתה התרחקות אמיתית! ההתרחקות המוכרת והמצויה גם בדור הזה... הם פשוט עזבו ונטשו את ה' והתחילו לעבוד את האשרות והגילולים עד שהם התנתקו לגמרי מה' וה' היגלה אותם...

אבל במלכות יהודה?? זה משהו אחר לגמרי!! סו"ס יהודה ובנימין הם צמודים לבית המקדש... הם

יענקי קצת מרחוק... מה לא עושים בשביל שיענקי יהיה מחונך וידע שאבא מחליט ולא הוא!!! ולא יחשוב שהוא פה מכתוב את סדר היום...

אבל בינינו לבין עצמנו... מפחיד לומר... אבל יענקי לא לגמרי לגמרי טעה... כי סו"ס יענקי ממשיך להכתיב את סדר היום... אם פעם יענקי היה משתולל בבית ועושה ככל העולה על רוחו ואתם לא תעשו לי כלום... אז נכון שעכשיו יענקי כבר קיבל על הראש... ובית המקדש נחרב והוא כבר מבין שאבא לא מוותר... אתה חייב ליישר קו... נכון... אבל סו"ס בית המקדש נחרב?? למה הוא נחרב?? כי יענקי לא הבין עניין... ולמה בית המקדש עדיין לא נבנה?? כי יענקי עדיין ממשיך לא להבין עניין... ומתי בית המקדש יבנה?? כשיענקי יחליט שהוא רוצה שבית המקדש יבנה והוא רוצה לחיות עם ה' ביחד כמו גדול... (כלומר: על תקן של רעיה נאמנת ולא כמו ילד שצריך להגיד לו מאה פעמים כל דבר... והוא כל הזמן מותח את החבל...)

נו... אז יענקי ממשיך לקבוע את סדר היום או לא??

בטח שממשיך!!! בסופו של דבר יענקי פה הוא הסיפור... הוא זה שהחריב לאבא שבשמים את הבית... ועיני כולם נשואות אליו שהוא יבין עניין ויחזיר לאבא את הבית...

ו... ומה לעשות שה'יענקי' של דורנו מבין הכל חוץ מלהבין את הנקודה הזו... היענקי של דורנו כבר מבין המון דברים שפעם הוא פחות הבין... היום הוא יודע שאבא לא מוותר... הוא יודע שאבא יודע להיות קשוח ולקבוע עובדות בשטח ולא כדאי להתחיל איתו... את זה יענקי החרדי לדבר ה' בדורנו מבין מצוין... אבל מה הוא הספיק לשכוח???

מה אני יכול לעשות לה'!!! עד כמה הכדור בידיים שלי... עד כמה אבא שבשמים מחכה לי ותלוי בי... ובסופו של יום... למרבה האבסורד אחרי הכל אני עדיין זה שמכתיב את סדר היום... כן... זה כמו האבא התקיף, שהחליט להציב גבולות ליענקי בכל מחיר... ואם יענקי קעת החליט שהוא רוצה ללכת דרך המדרגות ולא דרך הירידה... אבא עומד על שלו וזהו!! אני קובע ואני החלטתי שהולכים בדרך הזו ולא בדרך השניה... אין מה לעשות יענקי... אתה חייב אבא חזק!! אז כן... קעת אבא מסביר ליענקי בדרך הקשה שאבא קובע ולא יענקי...

ויענקי נשכב על הרצפה באמצע הרחוב וממרר בבכי ולא מוותר... ואת אבא זה לא מעניין, אני החלטתי שלא ונגמר הסיפור... יענקי- אני פה קובע ולא אתה!!! טוב אבא... אם אתה כ"כ קשוח וכ"כ לא מוכן 'לשמוע בקולי', אז תלך... תמשיך הלאה... למה אתה עוצר?? למה אתה כל הזמן מסתובב אחורה לראות 'מה קורה איתי'??

נו... מה נענה ליענקי על זה?? אנוחנו נשתדל שהוא לא ישים לב שאנוחנו כל הזמן פוזלים אליו... אנוחנו נעשה מאמץ עליון להראות את עצמנו נחושים והולכים קדימה מתוך נקודת הנחה שיענקי יכנע וירוץ אחריו ולא אנוחנו ניאלץ להתקפל אליו (לטובתו) אבל בינינו לבין עצמנו... הוא לא לגמרי טועה!! הוא צודק שגם כשאבא מחליט ואבא קובע ולא יענקי... אבל אם יענקלה שלי שוכב על הרצפה ברחוב... אני לא יכול להמשיך... כי אני לא מוותר על יענקי שלי... את זה כל אבא ואמא בדור שלנו מבינים... וכיום אנוחנו צריכים להבין את זה ביחס לאבא שבשמים!! יש לנו אבא חזק בשמים!!! וזה הנס שלנו... אנוחנו צריכים אבא חזק!!

יש לנו אבא חזק שלא נרתע מלהעניש בעונשים מאוד מאוד חמורים... יש לנו אבא שנאלץ לפני שמונים שנה להביא שואה לעולם בשביל להיישר את יענקי שלו... אבא שבשמים נחוש שנפנים שהוא קובע את הסדר היום והוא לא הולך לוותר על זה!!! אבל עדיין... הוא כל הזמן מחכה לנו... מסתובב אחורה ומקווה לראות את יענקי צועד אחריו וחוזר הבייתה... ובסופו של יום אני!! אני קובע פה את הסדר היום!!

אני אקבע אם הקב"ה יהיה שמח או עצוב!! אם אקבע אם הקב"ה יחזור לביתו או לא...

ומאוד מאוד חשוב להפנים את זה... **כי כשיענקי לא קולט את זה הוא נהפך ל'נוער בסיפון'**, נוער בסיפון זה ילד שלא קולט שמישהו פה מחכה לו בבית... זה ילד שלא קולט שהוא יקר מאוד למישהו והוא משנה למישהו... זה הסיפור העצוב שקרה עם עשרת השבטים... כן... מה אתה חושב למה עשרת השבטים גלו ומאז נעלמו עקבותיהם?? למה גלות יהודה חזרו אחרי שבעים שנה ואילו גלות עשרת השבטים גלו וזהו?? עד עצם היום לא שבו??

כי עשרת השבטים חשבו שהם באמת לא מעניינים את הרבש"ע... יענקי

שחושב שאבא שכח ממנו לגמרי... אין שום סיבה בעולם שהוא יחזור כי אין לו לאן... אבל יענקי של מלכות יהודה, הוא ידע את מה שאפריימקה לא ידע... הוא שמע מידי לילה את אבא בוכה בגעגועים 'הבן יקר לי אפרים, אם ילד שעשועים כי מידי דברי בו זכור אזכרנו עוד, על כן המו מעי לו...' יענקי תמיד זכר בגלות שאבא שם מחכה לי בכליון עיניים... ילד שידוע שאבא לא מסתדר בלעדיו הוא יום אחד ישוב הבייתה... והוא באמת שב הבייתה לאחר שבעים שנה...

והוא!!! הוא זה שיחזור בסוף כל הגלויות... התקווה שלנו זה משיח בן דוד... מה זה משיח בן דוד?? זה הדמות שמייצגת את הבן של ה'... את הילד שידוע שלבו של אבא עלי... ומה לעשות שבסופו של יום הכדור תמיד בידיים שלי... ואת המסר הזה אנוחנו חייבים להפנים!!! זה שאבא שבשמים קובע עובדות בשטח!! את זה אנוחנו כבר יודעים... אבל זה שאני קובע עובדות בשטח... זה שאני אחליט ואקבע אם אבא שבשמים יהיה שמח או עצוב... בזה יש לנו הרבה עבודה!! יש לנו פה הרבה מה לשנן ולהחזיר ולהטמיע... ויש לנו פרויקטור מיוחד שהתפקיד שלו לטשטש ולעמעם את האמת הזו, קוראים לו עמלק!!! עמלק הוא זה שתפקידו לזנוב... להפוך אותי לשוונץ... עמלק עושה עבודה מאוד נקיה... הוא משתמש ברוממות קל... הוא עסוק בלהוכיח לי עד כמה הקב"ה רם ונישא... והוא גם לא בוחל מלהעצים את המערכת... הוא מוכן אפילו להיות שותף ולתחזק מעצמות תורניות ורוחניות... העיקר שאתה!! יענקי הקטן והבורד!! שאתה תיעלם... שאתה תפנים שאבא שבשמים כנראה עסוק מידי בשביל להתעניין כך...

ואסור לנו ליפול בזה!!! עמלק דוחף לנו ביד אחת את הרשת האלחוטית עם כל התכנים השפלים והרדודים והנגררים שבה... וביד השניה הוא דוחף לנו את כל החיזוקים האפשריים ואת כל הסיפורי המסמרי שיער עד גדולי עולם איך שהם שברו את הקרח ולמדו 18 שעות ביממה... והמטרה היא אחת ויחידה: להשאיר אותך שוונץ!!! לתת לך להבין שאתה זנוב!! ויזנך כך כל הנחשלים אחריו ואתה נותרת מאחור שכוח ואבוד ואף אחד לא מחכה לך... ופתאום מגיעים ימי בין המיצרים... והקב"ה מדבר ברור ואומר: יענקלה שלי... החרבת לי את בית המקדש ומאז אין לי בית... כי אני לא מוכן לחזור לבית רק איתך... וכאן מהי המשימה שמוטלת עלי?? במה מתבטא האבלות שלי על חורבן ביהמ"ק בדור הזה?

פשוט להפנים איזה השפעה יש לי אצל הקב"ה!!! תראה כמה צער הקב"ה מצטער בשבילי... ואם ככה... כמה אני יכול לשמח אותו בקריצה קטנה שלי... מיותר לציין שבית המקדש השלישי לא נבנה מהכתלים החיצוניים... הוא נבנה היישר מקודש הקדשים... ה' מחכה לי בהתמודדויות היומיומיות... ב'הינומא' שהוא מצפה ממני שאני אחכה שם בשבילו... ואני!!! אני אבנה לו את בית המקדש!! אני לא אתן לו יותר לבכות!!! המלאכים ניסו להניע את הקב"ה מלבכות ולא עזר להם... הקב"ה נכנס להיכל שנקרא 'מסתרים' ובמסתרים תבכה נפשי מפני גווה... כן... המלאכים לא יכולים להשכיח מהקב"ה את הגעגועים שיש לו אלי... אבל אני?? אני כן יכול... אני פשוט מופיע מולו! ה'... הנה אני... אני איתך... מחכה לך... מוכן לצעוד איתך כברת דרך...

קעת תבין למה משום מה אצל גדולי החסידות לא כ"כ מצינו שעשו עסק מאבילות על החורבן... אין כמעט מסורת מתלמידי הבעש"ט הקדוש שעשו עסק מבכי ונהי והגה על חורבן בית המקדש... אין בספרי החסידות כמעט שמועסן ממגילת איכה ואבילות על החורבן...

כנראה שזו הסיבה!!! יענקי כבר לא צריך לדעת כמה הקב"ה מעניש וכועס... יענקי קעת צריך להתמקד בזה שאם אני אתנער מהעפר... אם אני אבין כמה אני יקר לה'... החורבן כבר לא רלוונטי... אנוחנו כבר לא צריכים להסביר ליענקי איך להתנהג... אנוחנו עסוקים בעיקר לשכנע את יענקי כמה אבא מחכה לו בבית... זו הסיבה שהמנגינה קצת השתנתה... זה לא שמישהו הסיט את הנושא... זה לא שיש פה מין התחמקות מאבילות על החורבן אלא יענקי קעת שכח שהמפתחות למעשה בידו...

די אבא שבשמים... די לבכי... הנה אני!! אני יודע שאני יקר לך... ואני אוכח את עצמי... אני אקח את הקרדיט ואני הולך לעשות אותך כ"כ שמח שזה עניין של שניות עד שמקדש ה' כוננו ידך יופיע כאן משמי רוב ובאש אתה עתיד לבנותה במהרה בימינו כאן ועכשיו...

”וצדיק באמונתו יחיה”

מאת הרב ישראל קליין שליט”א

זה הניסיון לפני ביאת המשיח איך נקבל ייסורים באהבה, בשעה שמשנה רבינו עומד בצד ובוכה... נעלמה ממנו ההלכה, אף אחד לא באמת יכול לעזור לך. ניסיונות של בעל פעור ושל בנות מדין, ואין לך את כל האורות של מתן תורה, איך אתה רגע לפני הגאולה? רגע לפני הכניסה לארץ?

המשנה במסכת אבות מלמדת אותנו כלל ברזל שא”א לזוז ממנו, ”לפום צערא אגרא”, כלומר לפי גודל הצער כך יהיה השכר לעתיד לבוא, כמה ייסורים, צער, כאב, התמודדויות, שיש ליהודי בחייו לפי זה יהיה השכר שלו על החיים כאן בעולם הזה. עלינו להבין שעם כל ירידת הדורות אנחנו מבצעים תפקיד שהוא לא פחות חשוב מכל דורות העבר, התנאים, האמוראים.

דבר נפלא ומחזק נמצא בדברי החתם סופר על התורה עה”פ ”למען ירבו ימיכם וגו’ כימי השמים על הארץ”, החת”ס שואל כאשר תהיה תחיית המתים יחיו האבות הקדושים כמו שאחז”ל עה”פ הנ”ל: ”לתת להם” מכאן לתחיית המתים מן התורה. האבות יקומו לתחיה ויירשו את הארץ. אם כן מה אנחנו נהיה חשובים לידם כמו שאמרנו בגמרא עבודה דף ה בואו ונכיר טובה לאבותינו שחטאו ולכן הם מתו ואז יש לנו גם מקום בעולם אבל אם האבות היו חיים אנחנו נחשבים לכלום וא”כ בתחיית המתים כאשר יבוא הדורות הקודמים לא נחשב כלום לידם. ומתוך החתם סופר, אך הכא מיירי אחר קבוץ גלויות שסבלנו אלף וז’ **מאות שנים גלויות ותנועות ועול מלכות זהו שקול נגד צדקתם דלא הוי להו צערא ותנועה וגלות**, על כן למען ירבו ימיכם וימי בניכם וגו’ אשר נשבע וגו’ לתת להם שהוא תחיית האבות, ואפ”ה ירבו ויתגדלו ימיכם עליהם כימי שמים על הארץ שהוא תנועות הגלגלים, וה”ו ע”י תנועות הגלות ירבו ימיכם וימי בניכם עכ”ל.

למדנו מדברי שהצרות והגלות מעלים את ערך מעשינו עד כדי שזה שקול כנגד צדקתם של האבות, החת”ס כתב את הדברים לפני מאתיים שנה ומאז עברנו שתי מלחמות עולם, קומניזם, שואה, השכלה, ציונות, מי יודע כמה עלה עוד ערך מעשינו כי ”כל זאת באתנו ולא שכחנו ולא שיקרנו בבריתך”.

אברהם יצחק ויעקב אבותינו הקדושים, לקחו על עצמם תפקיד נשגב לתקן עולם במלכות ש-ק-ג, אנחנו בניהם אחריהם, קבלנו את התפקיד הזה מהם, ובמעשינו מחשבותינו, דבורינו, אנחנו נציגים של הקב”ה בעולם. הקב”ה נותן לנו לכל אחד בפרטות את תנאי חייו, ובהם הוא קובע לו איך ובאיזה דרך הוא ייצג את הקב”ה בעולם.

אנחנו הקרון האחרון. סוף הגלות. האבות הקדושים וכל דורות האור כבר מאחורינו ומורי ורבי הגאון רבי עזריאל זצ”ל היה אומר: פעם כשלמדתי מסכת ביכורים, התרגשתי מהתיאורים החיים, כיצד מפרישים ביכורים, הקרובים מביאים התאנים והענבים, והרחוקים מביאים גרוגרות וצימוקים. והשור הולך לפניהם, וקרניו מצופות זהב, ועטרה של זית בראשו. החליל מכה לפניהם, עד שמגיעים קרוב לירושלים. הגיעו קרוב לירושלים, שלחו לפניהם, ועיטרו את ביכוריהם. הפחות, הסגנים והגזברים יוצאים לקראתם. לפי כבוד הנכנסים היו יוצאים. וכל בעלי אומניות שבירושלים עומדים לפניהם ושואלין בשלומם: אחינו אנשי המקום פלוני, באתם לשלום.

חשבתי לעצמי, על מה ולמה ההתרגשות? מה כבר קרה כאן? יהודי הביא לקב”ה תאנה! א - פייג... רימון! וכבר כל אנשי ירושלים, הפחות, הסגנים והגזברים יוצאים לקראתם.

נתאר לעצמנו איזו קבלת פנים תהיה לנו כאשר נבוא לקבל פני משיח.

כאשר נביא להקב”ה את עצמנו. שנים ארוכות של גלות, של קבלת ייסורים באהבה. דורות על דורות של אהבה, זה כבר כאן.

נגמרה החופה, תמו הקידושין, ניתן יד לבורא העולם וניכנס עימו לחדר ייחוד, בביאת גואל צדק. במהרה בימינו אמן!!!

ימים לא קלים עוברים על עמינו, שום דבר לא יציב, כל העולם בסחרחרה, איך טען יהודי- אם משהו היה כותב תסריט של מדע בדיוני על המצב שאנחנו נהיה הפגזות מהדרום מהצפון, פינוי תושבים, חטופים בעזה, הפיכה שלטונית, הפגנות, גיוס חרדים, כטמב”ם מהחותים בתימן, מאה שלשים טילים מאירן, מאה שמונים וחמש כטבמ”ם, ושלשים ושש טילי שיט מאיראן, השבתת נמל חודייה בתימן, התנקשות בטרמפ, ביידן מתפטר, מוחמד דף מת, ---התסריט לא יהיה מתקבל כי זה כבר יותר מדי.. אף אחד לא יאמין לך. אך האמת שהמציאות אותה אנו חיים עולה על כל דמיון.

אנחנו מרגישים כמו בקרוסלה ענקית שמסתובבת במהירות וכל רגע עף ממנה משהו אחר, האדם שהתרברב שהוא יודע לחזות מתי ירד גשם, ומתי תהיה רעידת אדמה, הוא יודע למדוד את שכבת האוזון ואת מספרי הגלקסיות, הוא יודע לקרוא ד.ג.א... אבל הוא לא יודע מה יהיה בעוד שנה, היכן תהיה הנפילה הבאה? ומה עוד יקרה בתוך הסחרור הזה, כזו מהומה ומבולקה!!! וחוסר מנוחת הנפש.

תמיד קראנו לבורא עולם, ”מסובב כל הסיבות”, אבל דומני שהיום קצב הסיבובים הוגבר במהירות בלתי נתפסת, אני לא יודע אם כל הקוראים זוכרים איך היתה נראית קלטת או קסטה בלע”ז אבל כאשר הקלטת היתה מגיעה לסוף- הסיבובים היו במהירות מסחררת, בנראה הקלטת של העולם מגיעה לסוף והסיבובים מסחררים. אבל האמת היא ...

לו היו שואלים אותנו: באיזה דור אתה בוחר להיוולד, בדור הזה, או בדורו של שלמה המלך, כאשר איש תחת גפנו ותחת תאנתו, בית המקדש בנוי לתפארה וכל הגויים באים לראות את כבוד ה’ והדר גאונו. כולם לומדים תורה ועולים שלוש פעמים בשנה לראות את פני ה’, מקדשים שם שמים ברבים, אה... מה אתה אומר?? מה השאלה?! אתה עונה לי. אין כאן גידון.

הדור שלנו גדוש בכל כך הרבה בעיות רוחניות וגשמיות, מלא בלבול ותהייה, בכללות ובפרטות. בכללות, כמה מיליון יהודים בארץ ישראל, מוקפים אויבים, מאוימים מבית ומחוץ, אף אחד בעולם לא צריך אותם, וכן במישור הפרטי: כמעט אין משפחה בישראל שאינה סובלת מצער וכאב עמוק כלשהו. אז מה השאלה? באמת את יאן נידון. אין שאלה !!! **כדאי לבחור את הדור הזה מאשר את ימי שלמה המלך. חד משמעית.** לו היו שואלים חתן וכלה, מהו הזמן המחובר והגבוה ביותר מבחינתם, שלב הקידושין או שלב הייחוד, הרי וודאי שכל זוג שחי נכון יגיד שחדר הייחוד הוא הזמן האמיתי.

ונכון שהחופה זה זמן מרגש מאד, וכל האורות מסביב והקולות והברקים, אבל הדבר האמיתי, זה בבית. החיים האמיתיים זה הקשר והייחוד.

ימי שלמה המלך היו קידוש שם שמים ברבים - חופה גדולה ויפה. אבל הדור שלנו, זה קידוש שם שמים בסתר, כאשר אנחנו בסתר המדרגה, חבוקים ודבוקים בה’ יתברך - הרי זה הדבר האמיתי.

על הפסוק: ”יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמעיני את קולך” (שיר השירים) מפרש בעל ה”נתיבות”, על פי דברי רש”י, שהפסוק הזה רומז על הרגעים של קריעת ים סוף, מוסיף הנתיבות, שפסוק זה מתייחס לרגעים של **לפני ביאת המשיח**, שאז אופן הצרות יהיה ”יונתי בחגוי הסלע”, בלשון יחיד. לא נאמר יונתי, בחגוי הסלע אלא יונה יחידה בודדה. יונה היא סמך של יחידות כמו שכתוב בשיר השירים: **”אחת היא יונתי תמתי, אחת היא לאמה קרה היא ליולדתה”**,

בסתר המדרגה ובדיוק כפי שחז”ל מתארים את הצרה של היונה במשל, הניג מבחוץ והנחש מבפנים, היא מוקפת בחבילין דמעיין. ומדוע כל זה? כדי לבדוק ולנסות כל אחד מאתנו, האף הוא מקבל ייסורים באהבה, הראיני את מראיך, השמיעני את קולך, איך? באיזה שפה **אתה** מדבר איתי בשעת צרה כזו, איזה סוג יחס אתה יוצר וקושר איתי בעקבות הצרה הזו?

סדרת שיעורים חדשה של הרב ישראל קליין שליט”א, להצית את השלהבת

קול הלשון. מספר ישיר: 073-2951352 להקיש 2 ואח”כ 1.

